

“ලතු පතුළ නගරය” ආ හුදකලා කවියෙකු හමුවීම

කපිල එම්. ගමගේ

අතීත ස්මරණයන් හෝ නොස්ටැල්ජියානු හැඟීම් කවියෙකුට සිය නිර්මාණ වස්තූ විෂයීක කාරණා අහිතකි. බොහෝ කවියන් සිය අතීත අත්දැකීම් කවියට නගන්නේ ඒ තුල ගැබ්ව ඇති හෘදය සංවේදිභාවය පෙරදැරව ය. මේ නිසාම එම අත්දැකීම් අපූරු පරිකල්පනයන් ගෙන් හා කාව්‍යාත්මක බවින් පෝෂිත වේ. කවියක සාර්ථකත්වය සඳහා හුදු අත්දැකීමක් පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවේ. එම අත්දැකීම අපූර්වත්වයකින් යුතුව පරිකල්පනය කිරීමට ද රචකයා සමත් විය යුතුය. ඉන් නො හැවතී සිය අත්දැකීම් සුවහස සඳහා සුදුසු කවි බසක් මෙන්ම ආකෘතියක් ද සොයා ගැනීමට සමත් විය යුතුය.

විප්‍රවාසී සාහිත්‍යකරුවෙකු මෙන්ම කවියෙකු වන ජගත් ජේ. චිදිරසිංහ ගේ සිව්වන කාව්‍ය වකතුව වන, ලතු අතුළ නගරය, සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ නොස්ටැල්ජියානු අත්දැකීම් ගහණ කාව්‍ය වකතුවකි. ඒවා ප්‍රේමය වැනි මානව සම්බන්ධතා දුරස්ථවීම මෙන්ම දේශපාලනික හුදකලාවීම් වස්තූ විෂය කරගත් ඒවාය. ජගත් සිය කෘතිය නාමකරණය සිදු කරන නමෙහි පවා වර්තමානය හා සසඳන කිසියම් අපූර්වත්වයක් තිබේ. සිය කෘතිය ආරම්භයේ දී ම ජගත් අපව වසර 30ක් අතීතයට රැගෙන යයි.

පන්තිදකි
අතහැරුණ
මේසයක...
මල් මිටකි
පරවේච්ච
අසරණව

මේ සංකේත රූපයන් ගෙන් කිසියම් දෙයක් අභිමුඛව පිළිබඳ ඉතිහාසය රසික සිතෙහි ප්‍රරෝහණය කරයි. ඉන් අනතුරුව පියවරෙන් පියවර කවියා අපව කිසියම් මගක් ඔස්සේ

රැගෙන යයි.
නිවී ගිය
දුම වැටී ය
බිම කොනක
ඉරා දැමූ කඩදැහි ය
ඒ අසල
ගිනි තැබූ
පොත් අතර
තනි රකින
අළු පැහැති
දුම්බරොදකි
සැරිසරන
මේසයේ
බිම අසල
ලේ බිඳක
රතු පැහැය
(අතුරුදන් . පිටුව 13)
ශ්‍රී ලංකාවේ මෑත ඉතිහාසය අතුරුදන්වීම පිළිබඳ ඉතිහාසයකි. උතුරේ ත් දකුණේ ත් අතුරුදන් වූවන් සොයමින් අද ද ඔවුන් ගේ ඥාති හිතෙහිම සොවින් තැවේ. ඇතැම්වලට එය අමතක කළහැකි ඉතිහාසයක් වුව ද වින්දිතයෝ ඒ වේදනාබර ඉතිහාසයේ බර හිසින් ගෙන තවමත් තැන තැන සරන්නෝය.

තවත් තැනෙක ජගත් එම අත්දැකීම් වෙනස් ආකාරයකින් ප්‍රතිනිර්මාණය කරයි. උකුසු ඇස් දහක් මගහැර හුඹ ගිය දා රකුසු දත් විලිස්සුණි මුව ලේ පිසදා සියලු හැඟුම් අමතක කළ ලොව පරදා රුදුරු මතක වීයි මේ මග දුටු සැමදා

ගියා ගියාමයි පාගොඩ පාර දිගේ සොයා පලක් නැති යුගයක ලකුණු මැකේ විරාමයක් අරගෙන දවසක මෙමගේ ගරා යකුන් ඒවිද ලේ හුරු සුවඳේ (නුගේගොඩ දවසක් . පිටුව 21)

ප්‍රේමය අභිමුඛව ගැන උපදින විජ්ජයෝගීමය වින්තාවන් ද ඔහු ගේ නිර්මාණ සංග්‍රහයේ තැන් කිහිපයකම හමුවේ. එවැනි අත්දැකීමක් කීම සඳහා ජගත් උචිත කවිබසක් භාවිතා කිරීමට ප්‍රවේශම් වේ.

බාගවිට හෙට හවස මෙතැනටම ඔබ ඒවී එදා ඔබ තබා ගිය තිත් ලකුණ පිසදා වි ජීවිතය අතර දා නොයන්නැයි පවසා වි අතර ගිය හැමදේම වටින බව නොකියා වි (හෙට වෙනස් දවසක් . පිටුව 15)

ජීවිතයේ අවසන් අර්ධයට පිවිසෙන්නෙකු ගේ සිත තුල නිරන්තරයෙන්ම සැරිසරන්නේ එක් වසන්ත සමයෙක සිය ජීවිතය වර්ණවත් කල සිදුවීමය. ඒවා හා බැඳුණු ස්ථාන හා සංකේත නාම යළි හමුවෙන සෑම විටකම සිය මතකය පොලා පැන රිදුම් දෙවයි.

ඉසිඹුවක් නැති නගරයක කුහුඹුවෙකි ගලවරුන් මැද අහඹුවක් ලෙසින් හමුවන නැරඹුමම අරුමයක් වෙද? (මුළාවක් වෙද මෙය . පිටුව 33)

අවසාන දුම්රියද ගිය පසු පාළිය වේදිකා පෙළ අතර මං වූ මගියකු දෙදෙනෙකු තැන තැන හිදකි බංකු මත ලැග යා යුතු ඉසව්වක් නොදත් මිනිසෙකු සිටී විපිළිසර (තිරණය . පිටුව 35)

නාගරික සංවර්ධනයේ දී මිනිසුන් දිගු කලක් පදිංචිව සිටි ස්ථානවලින් ඉවත්කර වෙනත් තැන් වල පදිංචි කරවීමේ කාරණය තුල ඇති ගැඹුරු මානුෂීය අවුල ජගත් සිය නිර්මාණාත්මක ට හසුකරන්නේ මෙලෙසිනි.

උන්ට අප ගස් ගල් ය උදුරලා මේ බිමෙන් සිටුවන්න ඒ බිමේ නාගරික සංවර්ධනය හෝ වෙනත් කාරණයක් නිසා හෝ මිනිසුන් දිගු කාලයක් ජීවත් වූ ස්ථානයක් යනු හුදෙක් භූමියක් පමණක් නොවේ මතකයන් ගොඩකි.

ගස් වූවත් ගලවද්දී ආදරෙන් මහ පොළොව බදාගත් මුදුන් මුල් කැඩෙන බව මල් පොකුරු පොහොට්ටුද ළපැටි දළ කොළ ගෙඩි ද කම්පාව සැලෙන බව බිම වැටී මැරෙන බව නොදන්නෙක් සිටියැකිද? එක් බිමක සිටුවා වැඩුණු ගසක් වුවත් ගලවා වෙනත් තැනක ඒ අයුරින්ම සිටවීම කළ නොහැකිය. එතරන සිටුවන්නට වෙන්නේ මල් පොකුරු පොහොට්ටු කඩා වැටුන ගසකි. ළපැටි දළ කොළ ගෙඩි සැලෙන ගසකි. නමුත් මානව සංවර්ධනය පිටුදැක කරණු ලබන භෞතික සංවර්ධනය යනු දැඩි අමානුෂික ක්‍රියාවලියකි. එය ප්‍රතිඵල රහිත ආයෝජනයකි. තුවක්කුව පෙරට ගත් බුල්බෝසරේ යටින් තැලෙන්නේ අපෙ ගෙවල් කියා හුඹ සිතුවාට ඒ අපේ ජීවිතයි බොහෝ සේ වෙනස ගෙන පැළ කරපු මේ බිමේ නව මහල් නිවාසේ තට්ටු දහයක් උඩින් පැළ කරන්නට නැති ද මුදුන් මුල් කැඩුණ ගස්?

(මිනිස් පුරයක . පිටුව 39)
ජගත් ගේ ,ලතු අතුළ නගරය, නිර්මාණ වකතුව පුරාම නාගරික මිනිසා මුහුණ පාන වේදනාත්මක අත්දැකීම් රැගත් නිර්මාණ බහුල වේ. ධනේශ්වර සංවර්ධනයේ අසාර්ථක බව මෙන්ම මිනිස්කම් ඉවතලීමේ අමානුෂික මුහුණුවරද, ඒ ඊනියා සංවර්ධනය ඇතුලේ මිනිසා හුදකලා වීම ද එම නිර්මාණ තුළින් මතු වී පෙනේ. ,සුකර වත,, ,අතරමං වී නුගේගොඩ,, ,ඔහෙයි මමයි,, ,කාලයකට පසු,, ,මගේ නුගේගොඩ,, ,රෝදයක් අඩු ජීවිතය, වැනි නිර්මාණ තුල එය අපූරුවට මතු වී පෙනේ. ,රතු රිබන්, නිර්මාණය සාමාන්‍ය මිනිසුන්ගේ ගැටලු නොදකින දේශ-පාලකයින් ගැන නිමැවුන අපූරු නිර්මාණයකි.

කෙසේ වෙතත් ජගත් ජේ. චිදිරසිංහ යනු විප්‍රවාසීව සිටිමින් මේ දූපත ගැන තවමත් ලතැවෙන කවියෙකි. මේ දූපතේ ජීවිතය හා බැඳුණු වේදනාත්මක තැන් සොය සොයා ඒවා පිරිමදින මිනිසෙකි. අමතකව ගිය අතීතෙක ඉතිරි සුන් බුන් මගහැර පිය නගන්නට වැර දරන එකම එක මිනිසෙක් සිටියි මෙනුවට චිදියක. (මෙනුවට . පිටුව 62)

ඒ එකම එක මිනිසා නම් මේ ජගත් ජේ. චිදිරසිංහ නම් වූ සංවේදී කවියා මය.

